

at de faste Fradrag ere foretagne. Det er noget, der staar udtrykkeligt i Betænkningen, og den ærede Ordfører udtalte sig ogsaa i den Retning. Naar dette er Tilfældet, forekommer det mig at være meget misvisende og vildledende, at stryge disse to Ord. Det kan kun egne sig til at føre paa Vildspor.

Ved Siden af dette Ændringsforslag om de faste Børnefradrag vil jeg som en væsentlig Forbedring af det oprindelige Lovforslag henvise til Ændringsforslaget under Nr. 8, som er stillet af hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Højremedlem, det ærede Medlem fra Faaborg (R. Christiansen), og det ærede saakaldte Venstremedlem fra Nyborg (Birch). Dette Forslag gaar ud paa, at der for meget store Skatteydere med over 15,000 Kr.'s Indtægt kan foretages Tillæg paa indtil 50 pCt. ved Fastsættelsen af den skattepligtige Indtægt. Det er en Bestemmelse, som kan faa ikke ringe Betydning i en Del Købstæder, men som navnlig vil blive effektiv ude i de forskellige Landkommuner. Der er adskillige Landkommuner, hvor det er saaledes, at der foruden den almindelige Befolkning af Arbejdere og Husmænd, Gaardmænd og Landhaandværkere med jævnt stigende Indkomster op imod 3,000—4,000—5,000 Kr. og noget derover findes en ganske enkelt Godsejer med 50,000—100,000 Kr. eller derover. Og hvor en Kommune har en saadan ejendommelig Struktur, vil den forøgede Skat, som fremtidig vil kunne lægges over paa denne enkelte meget store Skatteyder, kunne føre til meget følelige Lettelser for de øvrige Skatteydere, baade for de mindre blandt dem og maaske ikke mindst for de middelstore blandt dem. For en saadan Kommune kan denne Bestemmelse altsaa faa en ret betydelig og overordentlig gavnlig Virkning. Men ogsaa i andre Kommuner, hvor den sociale Modsætning ikke er saa skarpt udpræget, kan den komme til en hel Del Gavn. Jeg har ligesom den højtærede Ordfører prøvet at opgøre, hvor mange Skatteydere det drejede sig om, og hvor store Indtægter de repræsenterer. Det er, som han oplyste, i alt 780 udenfor Hovedstaden, eller rettere sagt, det var det i 1904—05, og der er neppe Grund til at antage, at Tallet er blevet synderlig større siden den Tid. De samlede Indtægter beløbe sig, som Ordføreren oplyste, til omtrent 30 Mill. Kr., hvad der jo er et ikke helt uanseligt Beløb. Jeg kan gøre opmærksom paa, at for det samme Skatteaar finder man, at

de 42,000 Husmænd, som ere ansatte til Statsindkomstskat, repræsenterer en samlet Indtægt af 35 Mill. Kr. Det er altsaa meget nær det samme Beløb, de 42,000 Husmænd repræsenterer som de ca. 800 store Skatteydere. Det er et meget ringe Antal, og det er jo Folk, som meget vel ere i Stand til at bære de forøgede Byrder uden i nogen Maade at synke i Knæ derunder. Det er jo kun Godsejere og Storkapitalister, Talen her drejer sig om, og de ville, selv om de faa denne lidt forøgede Skat, have rigelig tilovers til at kunne eksistere. Det er som sagt en Forbedring, vi fuldt ud paaskønne. Vi kunde have ønsket, at man ikke blot var gaaet i Retning af at udvide Kommunernes Tillægsret overfor de meget store Skatteydere, men ogsaa havde givet Kommunerne større Ret til Fradrag overfor de smaa Skatteydere, altsaa de Skatteydere, hvis Indtægter falde over det frie Skøns Grænse. Man har dog ikke villet gaa videre end til at udvide Spillerummet fra 65 til 75 pCt. Vi have ønsket, at man var gaaet et Skridt videre, nemlig til 80 eller helst 85 pCt. Den Kommission, fra hvis Indstilling Forslaget i sine Hovedtræk er hentet, havde jo foreslaaet at gaa op til 80 pCt., og det er os noget uforklarligt, hvorfor Regeringen eller Regeringspartiet ikke har villet følge denne Henstilling. Naar vi imidlertid ikke have villet stille Ændringsforslag i denne Retning, er det tilvisse med megen Resignation, men saa er det kun under den Forudsætning, at hvad den nysnævnte Udvidelse af Tillægsprocenten for de meget store Skatteydere angaar, der vil den højtærede Indenrigsminister, støttet paa sit Parti, sætte den størst mulige Kraft ind paa at faa denne Bestemmelse gennemført ikke blot her, men ogsaa i det andet høje Ting. Jeg stoler paa, at den højtærede Minister vil drage Konsekvensen af det Kompromis, vi her ere naaede til.

Paa dette Punkt, hvor det gælder Tillægsretten overfor de meget rige Mænd, er der jo, som jeg før nævned, et enkelt Medlem af Regeringspartiet, der har skilt sig ud fra sine Partifæller og er gaaet Arm i Arm med Højre. Det er det ærede Medlem fra Nyborg (Birch). Han har, som det tydelig vil fremgaa af denne Betænkning og af Ændringsforslagene, taget sit Parti og taget det med en Konsekvens, som jeg til en vis Grad respekterer. Han har her stillet sig op som Repræsentant for Kapitalisterne, som en udmærket Skildvagter for deres Pengekasser. Det gør han i dette Tilfælde, hvor det gælder Tillægsprocenten